

Vollido H2 - de Moriaan Symmachia Roosendaal H1

Vrijdagavond 28 maart mochten de mannen van Fred (Fred's lads), aantreden voor de één na laatste wedstrijd van deze competitie. Twee wedstrijden om des keizers baard. (? Zoek maar op in de prisma woordenboek, spreekwoorden en gezegden). Konden ze de motivatie nog wel opbrengen? Spelen voor de fun? Dat is iets waar dit team niet bekend mee is. Vrolijkheid en plezier? Wat is dat? Als gedreven vechtmachines zijn ze dit jaar de competitie gestart en zo willen ze ook eindigen. Ze kunnen niets anders. (eigenlijk wel erg triest)

Spelen op vrijdagavond in Hendrik Ido Ambacht. De reinste competitievervalsing. Iedereen moet op vrijdag nog hard werken en vlug vlug vlug eten, spullen klaarleggen om dan op tijd in de auto naar de uitploeg te racen. Een slechtere voorbereiding kun je je niet treffen. Daarom staat Vollido waarschijnlijk tweede in onze competitie. Belachelijk dat de NEVOBO daar geen stokje voor steekt. Wij spelen tenslotte deze competitie enkel nog wedstrijden op zaterdag. En dan gewoon kampioen worden. Complimenten voor H1 van de Moriaan Symmachia Roosendaal.

Iedereen had kunnen regelen om vrijdag op tijd te stoppen met werk om dan ook op tijd in de sporthal van de groene tegenstander te zijn. Voor Bart een moment van verwondering. Hij speelt al meer dan 20 jaar op het hoogste niveau en heeft in heel Nederland alle sporthallen al gezien, maar deze nog niet. Nog nooit was hij in Hendrik Ido Ambacht geweest om te volleyballen. Gijs gaat dat dit seizoen ook niet meemaken. Hij besloot op het laatste moment af te haken. Als aankomende ouder mag hij maar maximaal 10 minuten van de weeën af zijn. Wat wij allemaal begrijpen, nu we toch al kampioen zijn. Zijn vader en moeder waren hiervan niet op de hoogte en zaten weer trouw op de tribune tussen alle hooligans van Hendrik Ido Ambacht. (of leken ze er erg op?)

Vanuit de Tolberg reden dus alleen Scheepers, Wannes en Ad mee met Bakkertje. Via een illegale route waarin alleen bestuurders met een bestemming mochten rijden (wie heeft dat niet, dat is tenslotte de zin van het hele leven). Maar de overheid had ons gezien en plaatste stiekem een bus- tractor sluis op de weg, zodat we rechtsomkeer moesten maken en de reguliere route naar Zuid-Holland reden. Iets later dan gepland, maar Jasper deed daar gelukkig nog een schepje bovenop. Gelukkig is er dit jaar geen boetepot, want dan zouden we allemaal na afloop van het seizoen een lang weekend naar Plopsaland kunnen. (Die aan de Russische grens) Misschien een voorstel voor volgend seizoen.

Met 10 man, waarvan je er maximaal 6 op mag stellen, werden er 4 aan de kant gehouden. We begonnen zoals altijd (hier moet dan staan, fanatiek, agressief of iets van die krachttermen). Anders gebeurt er niets. Maar we waren alleen maar begonnen. Verder niets. Na 14 punten was Vollido al klaar. Eerste set verloren. Jasper, die als basisspeler mocht beginnen, terwijl hij al meer dan een maand geen competitie meer had gespeeld, zag de bui al hangen. Na twee rotaties in het veld, roteerde zijn darmen mee. Een snelle onverwachte wissel met jarige Martijn en in een streep naar de wc. (Een streep?). Gelukkig hebben we die streep niet gezien. Na 10 minuten kon hij het veld weer in. Hij sprong gelijk 10 kilogram hoger, maar kon deze set niet meer redden.

Nieuwe spelers erin, set 2 gewonnen, weer wat wissels, 3e set verloren. Dan weer wat anders, 4e set gewonnen. Een echte 5-setter. Leuk voor het publiek, dat naar hartelust mee

juigde en schreeuwde alsof het een finale om de landstitel ging. Maar dat was niet, wij waren al kampioen.

In set 5 liepen we achter de feiten aan. Tot 14-12. Zij dachten de buit al binnen te hebben, de Roosendaalse jonge goden rechtten nog eenmaal de rug. Het werd zelfs 14-14. Zou het dan toch? 15-15, steeds kwamen zij op matchpoint en kwamen wij langszij. Bij 16-16 konden we het niet meer redden, de pijp was leeg, de jus eruit, we waren gesloopt, bekaf, opgebrand, afgepeigerd. Met 18-16 trokken de Voldoanen aan het langste eind.

Tweede verloren wedstrijd. 70 punten in 17 wedstrijden. Gemiddelde van 4,12 punten per wedstrijd. Mooi resultaat. Prima, niks mis mee.

Dit team moet gedeeltelijk op de schop (spelers wegen nieuwe erbij) willen we volgend jaar een potje kunnen breken (mee kunnen doen om het kampioenschap) in de derde divisie. Aan de TC en spelers om hier eens goed over te gaan nadenken. Er zijn gelukkig al een aantal volleyballers buiten de vereniging die zin hebben in dit derde divisie avontuur. Als ze het aankunnen/aandurven zijn ze natuurlijk van harte welkom.

Als razende reporter heb ik mezelf dit seizoen qua volleybal alleen maar achteruit zien gaan. Blessures en leeftijd spelen daarin zeker een grote rol. Maar een seizoen om niet snel te vergeten. Een mooie mix met fanatieke volleyballers. Mooie en ook minder fijne gebeurtenissen hebben dit jaar de revue gepasseerd. Maar allemaal hadden we de lol in het spelletje. Dat maakt dit team ook wel een mooi om deel uit te hebben mogen maken. De laatste wedstrijd, zaterdag 5 april. Laat het er een zijn om nooit te vergeten. 2024-2025 Heren 1 kampioen in de promotieklasse. Promotie naar de 3e divisie.

Van uw razende reporter ter plaatse